

VERTIGO

Gratis filmmagazine

NIEUWS

INTERVIEWS

ARTIKELS

RECENSIES

*Een duizelingwekkende
dosis cinema*

THE NUN
ENGEL
DE ENSORS
MILE 22
FILMFESTIVAL OOSTENDE

BlacKkKlansman

Op de barricade met Spike Lee

#44

september 2018

Bobbejaanland family park

HALLOWEEN 2018

17/10 t.e.m. 4/11

ONLINE TICKETS
VANAF

€19,95*

I.P.V.
€21,90

NAAR DE BEKROONDE FILM VAN
JONAS GOVAERTS

Wat een week verbroederen op kamp moest worden, liep voor je vrienden anders af... Zij botsten op Wolvenkind Kai die meer sinistere bedoelingen had dan zingen rond het kampvuur. Of zitten ze in de klauwen van de gruwelijke stroper? Ga op zoek naar je geliefden. We hopen echt dat je je Welp nog terug zal zien...

Met zijn 750m² is 'Welp' één van de grootste spookhuizen van België.

7

WAANZINNIGE
SPOOKHUIZEN

3

UNIEKE
SCAREZONES

2

SENSATIONELE
SHOWS

4

NOCTURNES
MET SPECTACULAIRE
AFSLUITER

TICKETS & INFO: [HALLOWEEN.BOBBEJAANLAND.BE](https://www.halloween.bobbejaanland.be)

* Koop je tickets voor Halloween op [bobbejaanland.be](https://www.bobbejaanland.be) vóór 30/09/2018 en betaal slechts €19,95 per ticket. Promotie niet geldig voor schoolreizen en groepsuitstappen. Kijk voor de actuele openingsuren op [bobbejaanland.be](https://www.bobbejaanland.be).

HET VLAAMS AUDIOVISUEEL FONDS
FELICITEERT ALLE ENSORGENOMINEERDEN

—
**EVERYBODY
ENSOR!**

Design: Team Flanders

VAF **flanders**®

SCREEN
FLANDERS

Flanders
State of the Art

ROMA

TOOTS & THE MAYTALS

15 SEP + dj Tommy Milfnikka

21 SEP

SIOEN
plays
GRACELAND

THEY MIGHT BE GIANTS
I LIKE FUN

26 SEP

29 SEP

LEAVE US AT DAWN
Ball Baroque

5 OKT

THE JACQUELINES
LEAVING THE CIRCUS

8 OKT

G. LOVE
- solo acoustic -
THE STREETSIDE BLUES

MARK LANEGAN & DUKE GARWOOD

11 OKT + LYENN

20 OKT

L'Afrique C'est Chic
BALAJI

24 OKT

AZIZA
ft. Dave Holland, Chris Potter, Lionel Loueke & Eric Harland

1 NOV

FATHER JOHN MISTY
+ BEDOUINE

19 DEC

BENT VAN LOOY

CINEMA ROMA

18/9 LADY BIRD (20u)
19/9 PHANTOM THREAD (20u)
25/9 MARIA BY CALLAS (14u)
THE RIDER (20u)
9/10 CALL ME BY YOUR NAME (20u)
16/10 CARGO (14u)
BLACK PANTHER (20u)
17/10 THE FLORIDA PROJECT (20u)
23/10 GOD'S OWN COUNTRY (14u)
23/10 ZIE MIJ DOEN (20u)
met inleiding en nagesprek
25/10 CHER AMI (20u)
met live muziek YUKO

28 DEC

FRANK VANDER LINDEN
NACHTWERK

Lumière
SERIES

NATALIE DORMER

PICNIC AT HANGING ROCK

Beschikbaar op www.lumiereseries.com vanaf 18.09 en op DVD/Blu-Ray vanaf 25.09 via www.lumiereshop.be

DE ROMA TURNHOUTSEBAAN 286, 2140 BORGERHOUT
HET VOLLEDIGE PROGRAMMA & TICKETS: WWW.DEROMA.BE + 03 600 16 60

Eénmalige vertoning ALLE ZES AFLEVERINGEN op zondag 23.09 in Cinema Lumière (Brugge), Cinema Cartoon's (Antwerpen) en Sphinx Cinema (Gent) -Start om 11u, einde voorzien rond 17u15
KOOP SNEL JE TICKET!

Nazi Punks Fuck Off

Ik weet het, ik weet het: cinema is in de eerste plaats entertainment. Maar in tijden waarin zelfs populaire politici de toenemende onverdraagzaamheid aanwakkeren, kan het geen kwaad om eens verder te kijken dan onze neus lang is. En het moet gezegd: de tolerantie en solidariteit spatten deze maand van het doek.

Spike Lee, de gevierde Afro-Amerikaanse cineast die toch niet bepaald bekendstaat om zijn subtiliteit, kiest in *BlacKkKlansman* voor balans. Natuurlijk laat hij in het waargebeurde relaas geen spaander heel van de Ku Klux Klan, maar de blanke collega van de zwarte flik die het extreem-rechtse clubje idioten infiltreert, wordt zo gelaagd geportretteerd dat je van een echte *buddy cop* movie kunt spreken.

In *Engel*, de nieuwe film van *Ex Drummer*-talent Koen Mortier, vindt een blanke wielerster op de dool soelaas bij een Afrikaanse schone. CIA-agent Mark Wahlberg kan in de actieprent *Mile 22* niet zonder de leden van zijn team om een Indonesische informant in veiligheid te brengen. En in *The Nun* slaan een getormenteerde priester en een onschuldige novice de handen in elkaar om een demonisch wezen te bestrijden.

Mijn advies als je jezelf voelt verstarren? Ga naar de bioscoop!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waazinema

FILM FEST GENT

09 > 19 OKT 2018

KOOP JE TICKETS
VANAF 20 SEPTEMBER VIA
www.filmfestival.be

14	FLASHFORWARD	10
	ACHTER DE SCHERMEN <i>Beautiful Boy</i>	12
	FILMFAN <i>Yasmien Naciri</i>	
30	CLOSE-UP	
	BLACKKKLANSMAN	14
	WIJ	18
	MILE 22	20
	DE ENSORS	24
	FILMFESTIVAL OOSTENDE	28
	ENGEL	30
	GUTLAND	34
	SPECTRUM <i>Any Way the Wind Blows</i>	36
	THE NUN	38
38	POINT OF VIEW	
	RECENSIES	42
	BESTE.FILM.OOIT. <i>The Birth of a Nation</i>	46
42	VERTIGO	
	Postbus 10009, 2000 Antwerpen info@vertigoweb.be www.vertigoweb.be	
	HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be	
	ADJUNCT-BLADMANAGER Peter Janssens – peter@vertigoweb.be	
	MEDEWERKERS Ruben Nolle, Chris Craps, Jonas Govaerts, Pieter D'Hooghe,	
	WEBMASTER Hans Verschooten	
	WEBREDACTIE Arno Callens	
	EINDREDACTIE Piet Uyttebroeck	
	LAY-OUT Geert Verbist	
	FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout	
	RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be	
	VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Dorian van den Bremt, Postbus 10009, 2000 Antwerpen	
	DRUK Moderna Printing	
	Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.	
	www.twitter.com/VERTIGObe www.facebook.com/VERTIGObe	
	VAF Vlaanderen FILM verbeelding werkt	

CINEMA DE KERN

Iedere dinsdag film in cultuurcentrum De Kern in Wilrijk.
Met vertoningen om 14.30 en 20.15 uur.
Tickets en info: www.ccdekern.be.

MET ONDER ANDERE:

Cultuur
Centrum
De Kern

2 OKTOBER

9 OKTOBER

20 NOVEMBER

27 NOVEMBER

CINEKIDS

KINDERFILMFESTIVAL IN DE HERFSTVAKANTIE

Negende editie van Cinekids, van maandag 29 oktober tot en met 3 november 2018. Films, lezingen, vertellingen, workshops en nog veel meer activiteiten voor kinderen, allemaal in het thema van dit jaar: gruwel en griezel. Zie www.ccdekern.be/cinekidsfestival

Beautiful Boy

Production designer Ethan Tobman toont alle hoeken van de kamer.

tekst JONAS GOVAERTS
foto RUBEN IMPENS

Mijn job is niet om de kijkers af te leiden, maar om hen onder te dompelen', aldus Ethan Tobman, production designer van *Beautiful Boy*. 'Elke keuze die ik maak, gaande van het soort woning waarin een personage leeft tot het type stoel waarin hij zit, is rechtstreeks gerelateerd aan het thema van de film.'

Zo is het geen toeval dat de hoofdpersonages van Felix van Groenings Hollywooddebuut, David Sheff (Steve Carell) en zijn drugsverslaafde zoon Nic (Timothée Chalamet), in een groot, lichtrijk huis met veel hout en natuur-tinten wonen. 'Junkies vind je overal, ook in een warm, progressief gezin als dat van de Sheffs', verduidelijkt Tobman. 'Hun woning weerspiegelt hun openheid, maar ook hun kwetsbaarheid. Zodra Nic probeert af te kicken wordt zijn omgeving kouder en klinischer.'

De 39-jarige Canadees, die naast enkele clips voor Beyoncé ook de Oscarwinnaar *Room* op zijn palmares heeft staan, was vooral onder de indruk van Van Groenings samenwerking met Ruben Impens, zijn vaste cameraman: 'Het lijken wel broers, zo goed voelen die twee elkaar aan. Doorgaans verwatert een film als er te veel meningen zijn op de set, maar niet bij *Beautiful Boy*. Felix en Ruben zijn even compromisloos.' (lacht) ▣

VANAF 21 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

Yasmien Naciri

Ze werkt voor de radio, net als Billy 'Shazam!' Batson. Ze zet zich in tegen armoede, net als Bruce 'Batman' Wayne. En ze schrijft columns, net als Clark 'Superman' Kent. Met *We nemen het heft in handen* heeft ze zelfs een eerste boek uit. Is Yasmien Naciri het alter ego van de eerste Belgische superheldin met Marokkaanse roots? 'Ik zag wel iets van mezelf terug in Black Panthers jongere zus.'

tekst JONAS GOVAERTS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Wat is je vroegste filmherinnering?

YASMIEN NACIRI: 'Mijn vader was een grote horrorliefhebber. Meestal mocht ik meekijken, maar *Child's Play*, waarin een speelgoedpop genaamd Chucky tot leven komt, vond hij een brug te ver. Dus heb ik die film stiekem gezien, samen met mijn neven en nichten. Ik moet een jaar of tien geweest zijn en voelde me heel stoer, tot ik in mijn bed lag. Plots begon ik overal de grijns van Chucky in te zien: in mijn lakens, de gordijnen, het behangpapier...'

Wat is de beste film ooit gemaakt?

'Ik heb hem nooit meer opnieuw gezien, maar ik was ongelooflijk onder de indruk van *The Blair Witch Project*. Niet alleen van de film zelf, maar ook van de hele campagne errond: de verzonnen geschiedenis van de heks, de acteurs die zogezegd echt vermist waren...'

Welke film zet je wel nog regelmatig op?

'Ik kan dat niet aan, een film twee keer bekijken. Er is er maar eentje die ik opnieuw heb gezien: *Bad Boys*,

"IK BEN BENIEUWD WAT ADIL EN BILALL VAN PLAN ZIJN MET BAD BOYS 3."

met Martin Lawrence en Will Smith. Dat is dan ook een van de meest hilarische films aller tijden. Ik ben overigens héél benieuwd wat Adil en Bilal van plan zijn met deel drie. Will Smith is alleszins dringend aan een hit toe.'

Wat is de laatste film die je in de bioscoop hebt gezien?

'*Love, Simon*. Eigenlijk is het een typisch tienerverhaaltje, met dat verschil dat het hoofdpersonage homo is. Voor de holebigemeenschap is dat natuurlijk super, al is de film niet echt geloofwaardig. Zo heeft bijvoorbeeld niemand in Simons omgeving problemen met zijn outing. In de realiteit is dat helaas vaak anders.'

Welke film heeft je oprecht boos gemaakt?

'*Zagros*, van de Belgisch-Koerdische cineast Sahim Omar Kalifa. Een film over eerwraak die je als kijker op het verkeerde been zet, want gaandeweg begin je te beseffen dat je meeleeft met het verkeerde personage. Toen het hoofdpersonage – spoiler alert – zijn eigen hond vermoordde, heb ik luidop geroepen: "Wat doe jij nu!" (lacht) Gek, hè, alleen in cinema is een dierenleven meer waard dan dat van een mens.'

Ben je ooit verliefd geweest op een filmpersonage?

'Mocht Black Panther echt bestaan, ik zou als een blok voor hem vallen.

Niet alleen voor zijn looks, maar ook voor zijn persoonlijkheid. In tegenstelling tot veel andere superhelden denkt hij eerst aan de anderen en dan pas aan zichzelf. Nee, T'Challa is echt een schatje.'

Marvel of DC?

'Beide! Ik heb een beetje een superheldencomplex, vrees ik. Veel tegenslag hebben meegemaakt en je toch willen inzetten voor de mensheid: dat gevoel is me zeer bekend. Als ik een waterput help bouwen of een dorpschooltje help renoveren, voel ik me diep vanbinnen stiekem een *superhero*.'

Heb je jezelf ooit vereenzelvigd met een filmpersonage?

'Als ik meeleef met een personage met een ander kleurtje geeft die doorgaans na een halfuur de pijp aan Maarten. (lacht) Al zag ik wel iets van mezelf terug in Shuri, het jongere zusje van T'Challa. Haar grote mond, allicht.' (lacht) ▣

@Jonas_Govaerts

We nemen het heft in handen
Polis

CLOSE-UP

BLACKKKLANSMAN

ONTMASKERD

De seventies waren woelige tijden voor de burgerrechtenstrijd in Amerika en bieden heel wat verhalen die zich lenen tot het witte doek. Wat krijg je als je het zotste daarvan voorschotelt aan een van de meest geëngageerde Afro-Amerikaanse regisseurs? De *buddy cop*-dramady *BlackKkKlansman*, a Spike Lee joint based on some fo' real, fo' real shit!

tekst PIETER D'HOOGHE

Black man infiltrates Ku Klux Klan.' Meer dan die zes woorden had *Get Out*-brein Jordan Peele niet nodig om Spike Lee te overtuigen. De gevierde regisseur kon zijn oren niet geloven. Net als vele anderen had hij het bizarre verhaal van Ron Stallworth nog nooit gehoord. Toch is er geen woord van gelogen.

Midden jaren zeventig infiltreerde de Afro-Amerikaanse rechercheur succesvol in een van de extreemste haatgroepen van de VS. Hij werd zelfs vrienden met de nationale leider van de organisatie, *grand wizard* David Duke. Een absurde historie? Zeker. Al wordt ze in de handen van Lee nog zoveel meer, want hij gebruikt de avonturen van Stallworth om parallellen te trekken met de huidige stand van zaken in de VS.

Beginnersfout

BlackKkKlansman begint wanneer Ron Stallworth (John David Washington, zoon van Denzel) in 1974 gaat solliciteren bij de politie van Colorado Springs. Hij wordt aangenomen maar

niet meteen aanvaard. Aanvankelijk moet hij zich bezighouden met archiveringswerk en incaseert hij regelmatig racistische sneren van zijn blanke collega's. Wanneer de leider van de Black Panthers een toespraak komt geven in de stad, ziet Stallworth zijn kans echter schoon om het respect van de andere agenten te winnen en overtuigt zijn oversten om hem undercover een oogje in het zeil te laten houden.

Nadat hij die opdracht succesvol heeft volbracht, wordt Stallworth aangesteld als rechercheur. Wanneer hij in een krant een zoekertje van de KKK opmerkt, besluit hij, in een poging om lid te worden, contact met de organisatie op te nemen. Een week later wordt hij uitgenodigd voor een gesprek.

De jonge agent maakt echter een beginnersfout: hij geeft zijn echte naam op. Omdat hij als zwarte man niet op gesprek kan bij blanke racisten die hem nog het liefst zouden opknopen, doet hij een beroep op een joodse undercoveragent (Adam Driver).

Spike Lee

Die ontmoet als Stallworths stand-in Klanleden en gaat naar bijeenkomsten, terwijl de echte Ron actief blijft aan de telefoon. Samen zullen ze negen maanden lang informatie verzamelen over de lokale afdeling van de KKK.

Meer dan Black Power

Een pittig verhaal brengen is één ding, maar Spike Lee zou Spike Lee niet zijn mocht hij zijn film niet gebruiken om vragen op te werpen. Hij vertelt de meeste van zijn verhalen vanuit een Afro-Amerikaans perspectief, maar weigert zich vast te rijden in een eenzijdig Black Power-discours.

Do the Right Thing (1989), een van zijn vroege films, is daar een mooi voorbeeld van. De gebeurtenissen tijdens een snikhete dag in Brooklyn culmineren in de moord op een zwarte man door de politie, maar Lee belicht alle minderheidsgroepen uit de wijk: ook de blanken, latino's en Aziaten krijgen een stem.

Lee deinst er trouwens niet voor terug om de Afro-Amerikaanse gemeenschap een spiegel voor te houden. In *School Daze* (1988) toont hij hoe er tussen Amerikaanse zwarten onderling racisme bestaat. In een uitsluitend zwarte school veroordelen jongeren elkaar op basis van hun huidtint en ontstaan er op die manier kampen die elkaar hard aanpakken.

Recenter kaartte hij in *Chi-Raq* (2015) de *gang culture* in Chicago aan. In die stad werden namelijk al meer zwarten vermoord door zwarten dan er Amerikaanse doden zijn gevallen in Irak. Met die statistiek ging Lee kritisch aan de slag in zijn musical-bewerking van de klassieke Griekse komedie *Lysistrata*.

Wakker worden

Lee zoekt stevast de grijze zones op. Eén gemeenschap veroordelen interesseert hem niet. Hij schreeuwt al dertig jaar dat iederéén wakker moet worden. We maken allemaal fouten, maar we moeten er wel uit leren, vindt hij.

Als filmstudent aan de New York University werd hij verplicht om *The Birth of a Nation* (1915) van D.W.

Griffith te bekijken, omdat die beschouwd wordt als een van de fundamenteën van de moderne cinema. Dat feit zou Lee nooit betwisten, maar hij vond het frustrerend dat er geen gesprek over de expliciete inhoud van de film volgde.

Zwarten worden er namelijk in geridiculiseerd, terwijl leden van de Ku Klux Klan geportretteerd worden als de redders van Amerika. Lee produceerde als student in 1980 dan maar zelf een denkoefening over *The Birth of a Nation: The Answer*, een kortfilm waarin een jonge zwarte regisseur benaderd wordt door een Klanlid om Griffiths film vanuit zijn beleving te herwerken.

In *BlackKkKlansman* geeft Lee *The Birth of a Nation* opnieuw een veeg uit de pan, samen met *Gone with the Wind* en enkele seventies-films, die Rons *love interest* aanhaalt om de uitbuiting van zwarten doorheen de filmgeschiedenis aan de kaak te stellen.

Het verleden vandaag

De burgerrechtenstrijd in de jaren zeventig mag dan wel heftig geweest zijn, het Amerika dat in *BlackKkKlansman* getoond wordt – met blanke agenten die zwarte burgers viseren, *white supremacists* die klagen over hun benadeelde positie en het racisme dat doorsijpelt in de politiek – verschilt weinig van dat van vandaag.

Vervang de witte kappen door rode *Make America Great Again*-petten en je waant je op een bijeenkomst van Trump-sympathisanten, die soms dezelfde dingen schreeuwen als de Klanleden destijds. En dan is er nog David Duke (Topher Grace), die op een gegeven moment oppert dat Amerika zijn *greatness* terug moet vinden. Lee is duidelijk: dit is wat er gebeurt als je niet leert uit je fouten.

Tijdens de postproductie van *BlackKkKlansman* in augustus 2017 vond in Charlottesville, Virginia de *Unite the Right*-rally plaats, een bijeenkomst

van alt-right-haatgroeperingen. Toen een racist met zijn auto op de tegenbetoging inreed, verwondde hij meer dan 38 mensen en liet één betogers het leven. Het zijn niet toevallig net die beelden die op het einde van *BlackKkKlansman* te zien zijn. Ze tonen hoe de *fo' real shit* van toen ook vandaag nog beangstigend reëel is. ▣

VANAF 19 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@PieterDHooghe

» LIEFDE VOOR LEE

Op Vertigoweb.be doorploegt onze hoofdredacteur Lee's filmografie en stipt hij zijn favorieten aan. Zeker van de partij: *Mo' Better Blues*, een jazztragedie zonder weerga.

OVER DE GRENS

Tien jaar na de publicatie van *Wij*, Elvis Peeters' controversiële coming-of-ageroman waarin de durf-, drank- en seksspelletjes van een groep tieners danig uit de hand lopen, verschijnt Rene Ellers verfilming. Wie echter platte porno verwacht, is er volgens Peeters (echte naam: Jos Verlooy) aan voor de moeite. 'De seks is tegelijk expliciet en hilarisch.'

tekst JONAS GOVAERTS

Je hebt *Wij* geschreven met je vrouw Nicole van Bael. In welke mate waren jullie betrokken bij de adaptatie van *Wij*?

ELVIS PEETERS: 'Niet, en dat was een bewuste keuze. Wij hebben het boek met zijn tweeën geschreven en dat was al slopend genoeg. (lacht) Het is een hard en meedogenloos verhaal. Dat vergde veel discussie en overleg, wat we geen tweede keer wilden meemaken. Bovendien hoeven boek en film niet exact hetzelfde te zijn. Ik vind een verfilming als *De helaasheid der dingen* net interessant vanwege de verschillen. Dus hebben wij besloten om scenarist-regisseur Rene Eller gewoon zijn ding te laten doen.'

Hoe komt *Wij* bij een Nederlandse filmmaker terecht?

'Rene is een grote naam in het videoclipmilieu (hij regisseerde onder meer clips

voor Boy George, nvdr.), maar hij had nog nooit een langspeelfilm gedraaid. Hij was op zoek naar materiaal, het liefst iets dat hij kon maken met een jonge cast. Op een dag zag hij ons in een boekenprogramma over *Wij* praten en dacht: dat is het!'

Toch zit er bijna tien jaar tussen boek en film.

'Dat was deels een rechtenkwestie, maar ook het castingproces heeft lang geduurd. Rene zocht tien jonge mensen en dat bleek niet eenvoudig. De opnames zijn ook een paar keer uitgesteld omdat het draaien snel na het casten moest gebeuren, voordat de acteurs te oud zouden ogen. Ze spelen dan wel zestienjarigen, vanwege het geweld en de seks was de hele cast meerderjarig.'

De eerste seksscène, waarin de jongeren hun eigen pornofilm

opnemen, is inderdaad behoorlijk expliciet.

'Ik was eerst bang dat het platte porno zou worden, maar Rene heeft dat slim aangepakt. De scène is tegelijk expliciet en hilarisch. Omdat de jongeren op dat moment carnavals-maskers dragen, konden ze vervangen worden door pornoacteurs. Gelukkig maar.' (lacht)

De openingsscène, waarin vier van de meisjes hun geslacht tonen aan enkele nietsvermoedende automobilisten, is naar verluidt uit het leven gegrepen.

'We reden op een Duitse *Autobahn* toen enkele meisjes plots gelijktijdig hun rokken optilden op een brug over de snelweg. Wij keken naar elkaar, zo van: wat hebben wij nu juist gezien? De meeste zaken uit de roman zijn trouwens gebaseerd op feiten. Zo zijn de zogenaamde loverboys al jaren een

plag in Nederland. Wij hebben al die dingen gewoon samengevoegd.'

Je hebt in interviews meermaals gezegd dat jullie met *Wij* geen oordeel willen vellen over de jeugd van tegenwoordig.

'Het is alleszins géén schets van een generatie. Of toch zeker niet van de generatie die je ziet in de film. Eigenlijk gaan de personages uit *Wij* aan de slag met de denkbeelden die ze van hun ouders hebben meegekregen. Eind jaren tachtig, begin jaren negentig is economie de drijvende factor van onze maatschappij geworden. Scholen, ziekenhuizen, noem maar op: ze zijn allemaal beginnen te functioneren als bedrijven. En die, zo blijkt uit onderzoek, gedragen zich als psychopaten.'

'Van banken en holdings wordt geen moraal verwacht, wel efficiëntie en rendement. Alles voor de winst.

Iedereen vindt dat doodnormaal. Wij hebben ons afgevraagd: wat als jongeren de moraaleloosheid die onze vrije markt geniet, gaan kopiëren? We hebben niet veel zelf moeten verzinnen, we konden de voorbeelden zo uit de actualiteit plukken.' ▣

VANAF 26 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

» BOEKENBIOSCOOP

Wij is de recentste toevoeging aan een lange traditie van films gebaseerd op Belgische boeken. Op Vertigoweb.be stoffen we onze favoriete adaptaties af. *Malpertuis*, iemand?

MILE 22

RECHT VOOR DE RAAP

Twintig jaar geleden maakte **Peter Berg** de overstap van acteren naar regisseren met de zwarte komedie *Very Bad Things*. Sindsdien legt hij zich vooral toe op actiefilms, de laatste jaren stevast met Mark Wahlberg in de hoofdrol. In *Mile 22* staat de steracteur aan het hoofd van een CIA-team dat een mysterieuze asielzoeker moet escorteren. 'Mensen die elkaar beschermen en sterker maken, hebben me altijd al gefascineerd.'

tekst **JONAS GOVAERTS**

Mile 22 is na *Lone Survivor*, *Deepwater Horizon* en *Patriots Day* je vierde samenwerking met Mark Wahlberg. Mogen we hem als je fetisj-acteur beschouwen?

PETER BERG: ‘Ik hou niet alleen van Mark als acteur, maar ook als mens. We genieten van dezelfde dingen, zoals lekker eten en goede wijn. Onze kinderen zijn even oud. Ik koester enorm veel liefde en respect voor Mark. Ik beschouw hem als mijn broer.’

Opvallend: veel van je films, zoals *Friday Night Lights*, *Battleship* en nu *Mile 22*, draaien om een team. ‘Mensen die samenkomen, elkaar beschermen en elkaar sterker maken: dat idee heeft me altijd al geïnteresseerd. Misschien heeft het te maken met mijn sportverleden. Ik heb altijd aan teamsport gedaan. Ik hou meer van groepssporten dan van individuele sporten. Tennis en golf interesseren me niet, geef mij maar voetbal en rugby.’

***Mile 22* is een rechttoe rechtaan actiefilm. Welke klassiekers heb je als voorbereiding bestudeerd?** ‘Als ik op het punt sta een film te regisseren, probeer ik zo weinig mogelijk andere films te bekijken. Tegelijk wist ik wel dat ik iets simpels en compacts wilde maken: van punt A naar punt B en klaar. Dan kom je al snel uit bij *Stagecoach*, de legendarische western uit 1939 van John Ford. In het eerste halfuur leer je John Wayne en de andere personages in en op de postkoets kennen. Wat volgt is eigenlijk één lang gevecht. Die film stond zo’n beetje model voor *Mile 22*.’

Was James Cameron, ook een filmmaker met een fascinatie voor teamwork, een invloed? ‘Ik heb veel respect voor Cameron, maar ik ben nog een grotere fan van Michael Mann. Hij heeft twee van mijn films geproduceerd, *The Kingdom* en *Hancock*. Hij is mijn mentor.’

Net als Cameron en Mann voer je graag sterke vrouwen op.

Mark Wahlberg & Iko Uwais

‘Van mijn zus en mijn moeder heb ik geleerd nooit de kracht van een vrouw te onderschatten. Ik vond het belangrijk dat de vrouwen in *Mile 22* echt hun mannetje konden staan. Vandaar dat ik Ronda Rousey en Lauren Cohan heb gecast, twee actrices die bedreven zijn in martial arts. Een vrouw die kan knokken vind ik minstens even intrigerend om naar te kijken als een man.’

Zelfs in vergelijking met Iko Uwais, de Indonesische vechtmachine uit de *The Raid*-franchise? ‘Ik stond al te popelen om met Iko te werken sinds ik de eerste film had gezien. Ik was zelfs zo enthousiast dat ik hem voor ons

kennismakingsgesprek uit bed heb gebeld. Ik was het tijdsverschil tussen de VS en Indonesië helemaal uit het oog verloren. *(lacht)* We hebben uiteindelijk een drietal uur gefacetimed. Ik was vooral verbaasd dat men hem, behalve een cameo in *Star Wars: The Force Awakens*, nog nooit een rol in een grote Amerikaanse actiefilm had aangeboden.’

Minstens één knokpartij in *Mile 22* lijkt sterk geïnspireerd op *The Raid*. ‘Het gevecht in het ziekenhuis, bedoel je? Die choreografie komt volledig uit de koker van Iko. Niemand weet beter hoe je zijn typische vechtstijl in beeld moet brengen dan hijzelf. Het enige wat

ik heb gedaan, is hem meer tijd en geld aanreiken dan hij gewoon is. Hoe ouder en ervarener ik word als regisseur, hoe meer ik beseft dat je sommige mensen gewoon hun ding moet laten doen.’

Klopt het dat Juan Manuel Santos, de president van Colombia, een cameo heeft in de film? ‘Niet helemaal. Santos heeft wel onze set in Bogota bezocht, om Iko te zien vechten. Hij ging zodanig op in het gevecht, dat ik een camera op zijn schouder heb gezet en hem de scène heb laten filmen. Wie blijft zitten voor de generiek, ziet hem op een gegeven moment voorbijkomen als cameraman.’ *(lacht)*

Ronda Rousey

Lauren Cohan

Je bent vroeger als acteur geregisseerd door grote namen als James Mangold (*Cop Land*), Spike Lee (*Girl 6*) en Robert Redford (*Lions for Lambs*). Heb je veel van hen opgestoken? ‘Vooral hoe het níét moet. *(lacht)* Dan heb ik het in de eerste plaats over mijn tijd bij *Chicago Hope*, de populaire ziekenhuisreeks uit de jaren negentig waarin ik een van de dokters speelde. We draaiden elk seizoen 26 afleveringen, telkens met een andere regisseur. Sommigen van hen hadden twintig uur nodig voor hun aflevering, anderen knalden ze erop in zes uur. Drie keer raden wat mijn geprefereerde werkwijze is. Nu ik erover nadenk: eigenlijk heeft *Chicago Hope* heeft me

zelfs méér geleerd over cinema dan Michael Mann.’ *(lacht)* ▣

VANAF 26 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

» TEAMPLAYERS

Mile 22 is de vierde samenwerking tussen Peter Berg en Mark Wahlberg in vijf jaar tijd. Op Vertigoweb.be leggen we hun vorige films onder de loep, te beginnen met *Lone Survivor*.

OSCARS OP HET STRAND

Op zaterdag 15 september worden de Ensors voor de tiende keer uitgereikt. Wie die filmprijzen mee naar huis neemt, wordt dit jaar niet bepaald door een selecte jury maar door de Ensor Academie, waarin alle Vlaamse filmprofessionals verenigd zijn. Onze hoofdredacteur blikt vooruit en deelt zijn mening over wie moet winnen, wie zal winnen en wie ontbreekt in zes belangrijke categorieën.

tekst STEVEN TUFFIN

BESTE SCENARIO

Gilles Coulier en Tom Dupont (*Cargo*)
Sahim Omar Kalifa, Jean-Claude van Rijckegehem (*Zagros*)
Jan Pepermans (*Façades*)
Michaël R. Roskam (*Le fidèle*)
Bert Scholiers (*Charlie en Hannah gaan uit*)

MOET WINNEN: Bert Scholiers tekende met *Charlie en Hannah gaan uit* voor een van de origineelste Vlaamse films aller tijden. Zijn kronkelende, eigenzinnige scenario heeft mijn kijk op het leven in Antwerpen een nieuwe dimensie gegeven.

ZULLEN WINNEN: Sahim Omar Kalifa en Jean-Claude van Rijckegehem

ONTBREEKT: Carl Joos (*Het tweede gelaat*)

BESTE ACTRICE

Evelien Bosmans (*Charlie en Hannah gaan uit*)
Natali Broods (*Façades*)
Viviane De Muynck (*Vele hemels boven de zevende*)
Adèle Exarchopoulos (*Le fidèle*)
Halima Ilter (*Zagros*)

MOET WINNEN: Halima Alter, die te allen tijde haar mannetje staat als de zwangere echtgenote van het titelpersonage uit *Zagros*. De onrechtstreekse discussie met haar schoonvader over de hoeveelheid zout op het eten, is om van te smullen.

ZAL WINNEN: Natali Broods

ONTBREEKT: Brit Van Hoof (*Vele hemels boven de zevende*)

BESTE ACTEUR

Sebastien Dewaele (*Cargo*)
Johan Leysen (*Façades*)
Sam Louwyck (*Cargo*)
Matthias Schoenaerts (*Le fidèle*)
Wim Willaert (*Cargo*)

MOET WINNEN: Matthias Schoenaerts, omdat de Vlaamse klasbak in zijn derde samenwerking met Michaël R. Roskam andermaal aantoonde waarom hij internationaal gensters slaat. De drie *Cargo*-broers verdienen dan weer een ensembleprijs.

ZAL WINNEN: Matthias Schoenaerts

ONTBREEKT: Feyyaz Duman (*Zagros*) en Matteo Simoni (*Patser*)

BESTE DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY

Robrecht Heyvaert (*Patser*)
Ruben Impens (*Zagros*)
Nicolas Karakatsanis (*Le fidèle*)
Anton Mertens (*Façades*)
David Williamson (*Cargo*)

MOET WINNEN: Nicolas Karakatsanis, die werkelijk nooit in herhaling valt. Leg zijn drie films met Michaël R. Roskam naast elkaar en je ziet drie totaal verschillende visuele stijlen. En dan is er natuurlijk nog die sublieme snelwegoverval.

ZAL WINNEN: Nicolas Karakatsanis
ONTBREEKT: Rimvydas Leipus (*Resurrection*)

BESTE REGISSEUR

Adil El Arbi & Bilall Fallah (*Patser*)
Kaat Beels & Nathalie Basteyns (*Façades*)
Gilles Coulier (*Cargo*)
Sahim Omar Kalifa (*Zagros*)
Michaël R. Roskam (*Le fidèle*)

MOET WINNEN: Bioscoopbezoekers die Gilles Coulier louter kenden als regisseur van de komische tv-hit *Bevergem*, verslikten zich waarschijnlijk in dit grauwe familiedrama. Ik zag het werk van iemand die zijn stiel perfect beheerst.

ZAL WINNEN: Michaël R. Roskam
ONTBREEKT: Bülent Öztürk (*Blue Silence*)

BESTE FILM

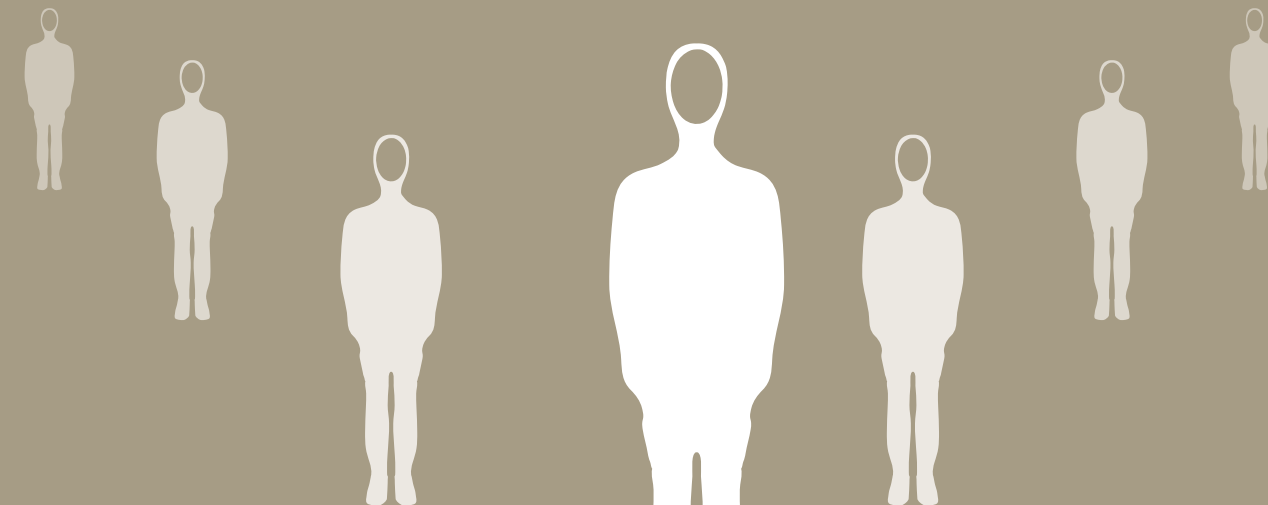
Cargo
Façades
Le fidèle
Patser
Zagros

MOET WINNEN: Ieder zijn ding, maar Adil en Bilall hebben met **Patser** een kopstoot van een film afgeleverd: een inheemse variant op de Hollywoodblockbuster die het ingedommelde Vlaamse filmlandschap klaarwakker heeft geschud.

ZAL WINNEN: *Le fidèle*
ONTBREEKT: *Rabot*

MIS HÉT FILM- EN TV EVENEMENT
VAN HET JAAR NIET!

DE ENSORS

OP **ZATERDAG 15 SEPTEMBER**

WORDEN DE ENSORS UITGEREIKT
TIJDENS FILMFESTIVAL OOSTENDE!

VOLG ALLES

LIVE OP

WWW.ENSORS.BE

BNP PARIBAS
FORTIS

BRUISENDE CINEMA

Van vrijdag 7 september tot en met zaterdag 15 september vindt de 12e editie van Filmfestival Oostende plaats. Avant-premières, eenmalige voorstellingen, hernemingen en documentaires: het komt allemaal aan bod tijdens het filmfestijn in de koningin der badsteden. Onze hoofdredacteur selecteerde enkele must sees.

tekst **STEVEN TUFFIN**

FRÈRES ENNEMIS

Natuurlijk willen we alle films met de Belgische acteertrots Matthias Schoenaerts zo snel mogelijk zien. Maar als hij tegenover *Django*-klasbak Reda Kateb staat, worden we helemaal ongeduldig. Dat tegenover elkaar staan mag je trouwens letterlijk nemen. In deze Franse thriller van *Loin des hommes*-regisseur David Oelhoffen spelen ze namelijk voormalige boezemvrienden die verschillende paden zijn ingeslagen: de een als flik, de ander als gangster.

LEAVE NO TRACE

Debra Granik heeft met *Winter's Bone* een van de beste indies van het decennium op haar naam staan. Bovendien betekende die film de grote doorbraak van Jennifer Lawrence. Benieuwd of Graniks nieuwe ontdekking, Thomasin McKenzie, het even ver zal schoppen. Ze speelt in ieder geval de pannen van het dak als een meisje dat samen met haar getormenteerde vader een teruggetrokken bestaan leidt in een gigantisch woud in Oregon.

REDBAD

Drie jaar na het Nederlandse kassucces van *Michiel de Ruyter* doet regisseur Roel Reiné dat trucje over met een nieuw actie-epos gebaseerd op een passage uit het geschiedenisboek van onze noorderburen. Centraal staat het titelpersonage, dat omstreeks 700 na Christus eerst de kneepjes van het bloedvergieten leerde bij de Vikings, om daarna het Friese leger te leiden in de strijd tegen de Franken.

HOLLYWOOD AAN DE SCHELDE

Eindelijk is het zover: na jaren van geploeter, gevloek en steun van het publiek en de sector heeft Robbe De Hert de laatste hand gelegd aan zijn diepgravende documentaire over de geschiedenis van de Belgische cinema. De regisseur van Vlaamse klassiekers als *De Witte van Sichem*, *Zware jongens* en *Blueberry Hill* interviewde hiervoor onder meer Adil El Arbi, Bilal Fallah, Erik Van Looy en Jan Verheyen.

LE FILS

Als Master van deze editie mocht Matteo Simoni enkele van zijn favoriete brokken cinema uitkiezen en daar zit deze knaller van Jean-Pierre en Luc Dardenne tussen. De broers uit Luik puren hun kenmerkende over-de-schouderstijl uit en balanceren op het slappe koord tussen drama en horror in dit beklijvende verhaal over een man (Olivier Gourmet) die in het centrum waar hij werkt op een jongen botst die een cruciale rol speelde in zijn verleden.

→ MEER INFO OP **FILMFESTIVALOOSTENDE.BE**

ENGEL

LAATSTE ZUCHT

Gaat *Engel* over de dood van de betreurde wielrenner Frank Vandenbroucke? Nee. Regisseur en koersfan **Koen Mortier** heeft een novelle van Dimitri Verhulst – weliswaar geïnspireerd op de laatste nacht van de wielergod – omgebouwd tot een intimistisch liefdesdrama. ‘Dit is louter fictie.’

tekst RUBEN NOLLET

Het is veel te lang geleden dat ik nog eens een film heb kunnen maken', merkt Koen Mortier (*Ex Drummer*) op. Je zou voor minder opgelucht zijn. Zijn vorige, *22 mei*, ligt intussen acht jaar achter ons. Al heeft Mortier niet bepaald stilgezeten. Hij probeerde uit alle macht een verfilming van *Haunted*, de uitdagende verhalenbundel van Chuck Palahniuk (*Fight Club*), van de grond te krijgen, maar dat bleek om uiteenlopende redenen niet zo eenvoudig.

Mortier gebruikte de vrijgekomen tijd dan maar om een andere film te maken: *Engel*, een bewerking van een novelle van Dimitri Verhulst uit 2011, *Monoloog van iemand die het gewoon werd tegen zichzelf te praten*.

Die draait rond de gedachten van een Senegalese prostituee die een dramatische nacht beleefde met een Belgische man. Een wereldberoemde wielrenner, zo bleek achteraf. De aanleiding voor het boek was het tragische levenseinde van Frank Vandenbroucke, de atleet die zijn hele loopbaan op handen werd gedragen als uitzonderlijk talent, maar die belofte zelden kon waarmaken en daar een hoge tol voor betaalde.

'Ik zag meteen een film in Dimitri's boek', zegt Mortier. 'Ik ben van kindsbeen af een wielervan en hield ook van Vandenbroucke als wielrenner. Maar de film is louter fictie. Niemand weet wat er die dag gebeurd is. Ik niet, jij niet, zelfs de familie niet.'

Klassieke kop

Het boek is een monoloog, maar de verfilming is wel degelijk een dialoog. Naast de Senegalese gezelschapsdame Fae werkt Mortier ook de getormenteerde wielrenner uit, die in de film Thierry heet. 'Die tweede stem heb ik gebouwd met elementen uit het boek en uit de sportgeschiedenis', vertelt de cineast. 'Zo verwijst een van Thierry's zelfmoordfantasieën naar de manier waarop de Spaanse coureur Luis Ocaña, de legendarische berggeit, zichzelf van het leven heeft beroofd.'

Voor de hoofdrollen dacht Mortier

aanvankelijk aan Jérémie Renier en de ervaren Frans-Senegalese actrice Aïssa Maïga (*Caché, Les poupées russes*), maar na verloop van tijd begon hij te twijfelen. De oorzaak was Vincent Rottiers (*Dheepan*), de acteur aan wie hij de rol van Thierry's broer had aangeboden.

'Vincent zag die bijrol niet zitten', zegt Mortier. 'Toen ik daarna nog een film met hem zag, besepte ik dat hij me eigenlijk veel meer aan een sportman deed denken dan Jérémie. Die straalt meestal iets afstandelijks en intellectueels uit, terwijl een wielrenner geen intellectueel is. Dat is gewoon een kerel die duwt. Vincent past veel beter in die rol. Hij is heel verlegen, met hoogtes en laagtes, en je voelt dat er een soort agressie en verdriet in hem zit. En hij heeft een indrukwekkend gezicht, een klassieke kop. Hij lijkt zelfs een beetje op vijfvoudig Tourwinnaar Jacques Anquetil. Hoe meer ik erover nadacht, hoe meer ik begreep dat ik met de verkeerde hoofdrolspeler bezig was.'

'Ik had eerlijk gezegd nog nooit van Koen gehoord', geeft Rottiers toe. 'Ik heb meteen zijn films bekeken en die vond ik speciaal. Maar daar hou ik net van. Ik wil samenwerken met mensen die een eigen stem hebben. Het verveelt me om altijd hetzelfde te zien en te horen.' Om zich voor te bereiden stortte de acteur zich een maand lang op fysieke training en allerlei documentatie over topsporters met een tragisch verhaal.

Ogen uit het hoofd

Met Rottiers in de hoofdrol waren Mortiers zorgen nog niet van de baan. Een tweede ontmoeting met actrice Aïssa Maïga drukte hem met de neus op andere vervelende feiten. 'Ze was totaal niet zoals ik me haar had voorgesteld', herinnert de regisseur zich. 'Aïssa is zeker een mooie vrouw, maar ze kwam eerder hautain over. Ik zag Vincent totaal niet verliefd worden op haar, en dat was toch een vereiste in dit verhaal.'

Een eerste voorbereidende trip naar Senegal had hem een precies profiel opgeleverd voor het personage van de 'gazelle' Fae – ze noemt zichzelf geen

prostituee. 'Ik heb toen verschillende van die 'gazelles' ontmoet', vertelt Mortier. 'Daar was een meisje van 24 bij dat al vier jaar in het vak zat. Ze was heel knap, slim en sterk, het tegenovergestelde van het cliché van het armzalige hoertje. Dat is wat ik wilde.'

'Iemand suggereerde Fatou N'Diaye als actrice en voor de eerste ontmoeting met Vincent erbij vroeg ik haar om zichzelf zo'n sterke persoonlijkheid aan te meten. Toen ze de bar waar we afgesproken hadden binnenstapte, kon Vincent geen woord uitbrengen. Zijn ogen rolden uit zijn kop. Even later ging Fatou even naar het toilet en toen draaide Vincent zich naar me om en stamelde: "Waw! Elle est belle, hein?" Op dat moment had ik mijn beide hoofdrolspelers vast.'

Ook voor N'Diaye was Mortier een onbekende, maar zij wilde *Ex Drummer* en *22 mei* niet bekijken. 'Mijn agent had me verteld dat die films nogal intens waren', verduidelijkt ze. 'Ik vond het script van *Engel* op zich al hard genoeg. Ik hou bovendien wel van maagdelijkheid op het vlak van ontmoetingen en projecten. Hoe minder bagage, hoe beter.'

Engel zou voor haar hoe dan ook een bijzondere ervaring worden, want de film bood haar de kans om voor het eerst te acteren in Senegal, het land dat ze op haar achtste samen met haar moeder verliet om in Parijs te gaan wonen. 'Ik ga niet vaak terug', zegt N'Diaye. 'Ik ben al meer in Italië geweest dan in Senegal, en ik heb het Italiaans waarschijnlijk ook beter onder de knie dan het Wolof (*de belangrijkste Senegalese taal, nvdr.*). Maar ik ben blij dat ik mijn Senegalese debuut heb kunnen maken met *Engel*. Ik wilde niet om het even welke kans grijpen om er te werken. Het moest een bijzondere film zijn.'

Pure chaos

N'Diaye wist wel wat ze mocht verwachten in het West-Afrikaanse land. De rest van de crew trok grote ogen. 'Toen cameraman Nicolas Karakatsanis, artdirector Geert Paredis en ik vijf maanden voor het begin van de opnames een verkennend locatiebezoek deden, dachten we: man, wat wordt dat hier?' grinnikt Mortier. 'De hitte, het lawaai, de drukte, het geroep, de gammele taxi's, het is pure chaos zoals we die in België niet kennen. Hoe moesten we

daar als filmploeg in functioneren?'

'Uiteindelijk is alles perfect verlopen. Oké, je moet het met minder middelen en voorzieningen stellen en je krijgt weleens te maken met een autodeur die niet wil sluiten. Maar je voelt tegelijk dat iedereen – ook de Senegalese crew – voor hetzelfde doel gaat: die film maken. Dat is cinema.'

Mortier is niet de enige die verliefd is geworden op het land. Rottiers' ogen lichten meteen op als je het woord Senegal laat vallen. 'Ik wil het niet mooier voorstellen dan het is', nuanceert hij. 'Het is echt puffen in die loden hitte, zeker als er ook nog eens zware spots op je gericht zijn. Ik had al na vijf minuten het gevoel dat mijn kop kookte. En het is wennen aan het stof, de malariamedicijnen en de ellende die je daar ziet. Dat is zo jammer, want Senegal bezit alle grondstoffen en rijkdommen om zijn bevolking gelukkig te maken. Alleen gaan de buitenlanders ermee aan de haal.'

'Los daarvan is het een magnifiek land. De natuur, de landschappen, het decor, de baobabs, bruisende steden zoals Dakar: ik heb er mateloos van genoten. Ik vroeg me echt af waarom

Senegalezen naar Parijs willen verhuizen terwijl ze in eigen land bij hun familie zijn, op het strand kunnen liggen en vissen. Het doet pijn aan het hart.'

Engel is duidelijk een ervaring die de acteurs niet snel zullen vergeten. Al heeft Mortier hun zijn passie voor de wielersport niet kunnen doorgeven. 'Ik wou dat ik kon liegen,' lacht N'Diaye, 'maar het is gewoon niet mijn ding.' Ik word sowieso ongemakkelijk als ik naar sport kijk op televisie. Het geeft me zin om te bewegen, en dan ga ik liever zelf sporten. Sorry, Koen.' ▀

VANAF 19 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» WIELERGINEMA

Op het eerste gezicht lijkt wielrennen niet de ultieme cinemasport. Toch heeft de dramatiek eromheen al vele film-makers geïnspireerd. Een overzicht op Vertigoweb.be.

ALS EEN GRAF

Een ominieuze thriller à la *The Wicker Man*, maar dan gesitueerd in Luxemburg? **Govinda Van Maele** bewijst met zijn eerste langspeelfilm *Gutland* dat het kan. Het uitgangspunt: een Duitse dief op de vlucht belandt in een Luxemburgs dorpje waar allerlei vreemde dingen gebeuren. Het vreemdste van al: de lokale schone die hem wel heel aantrekkelijk lijkt te vinden.

tekst STEVEN TUFFIN

Laten we beginnen met het griezeligste element uit je film: Luxemburg.

GOVINDA VAN MAELE: ‘Voor de meeste buitenlanders is Luxemburg die vreemde plek waar benzine, alcohol en sigaretten laag geprijsd zijn. Maar ook moord en zelfmoord zijn er enorm populair. Blijkbaar houden seriemoordenaars er graag halt omdat ze er makkelijk aan een slachtoffer kunnen raken. Kort samengevat: Luxemburg heeft iets sinisters, een donker kantje dat de oppervlakte net niet raakt.

‘Toch zwijgen Luxemburgers als vermoord over dat aspect van het groothertogdom. Mijn vrouw is van Turkse afkomst en begrijpt echt niet waarom het nooit gaat over de misdaden die bij ons gepleegd worden. “In mijn land zou iedereen het van het daken schreeuwen als zoiets gebeurt”, zegt ze dan. “De kranten zouden vol

staan met quotes van rouwende familieleden. Hier mag je al blij zijn als er één zinnetje over wordt geschreven.”

Als ik het goed begrijp, is *Gutland* de perfecte metafoor voor wat je net beschreef. Maakte dat de cast en crew iets openhartiger tijdens de shoot?

‘Ben je gek! Voor hen waren we gewoon een fictiefilm aan het draaien. Nog iets waar Luxemburgers heel goed in zijn: uit de weg gaan waar het eigenlijk over gaat. (lacht) Ironisch genoeg is dat ook wat er gebeurt in het dorp waar de film zich afspeelt. Er is duidelijk iets gebeurd, maar iedereen doet alsof zijn neus bloedt.’

Tegelijk is dat ook iets universeels.

‘Net daarom wilde ik deze film maken. Ik geloof dat goede cinema niet alleen in je thuisland, maar overal ter wereld moet werken. En dat is heel moeilijk als

je vanuit Luxemburg opereert. Met een sociaal-realistisch familiedrama moet je bij ons bijvoorbeeld niet op de proppen komen. Daarvoor zijn we te welvarend.’

Ik las in je bio dat je bijklust als programmeur van de *exploitation*-avonden in het Luxemburgse filmmuseum.

‘*Exploitation* klinkt een beetje pejoratief, ik verkies de term ‘subversief’. Het Luxemburgse filmarchief is een indrukwekkende plek. Er worden meer dan dertigduizend 35mm-kopieën bewaard. Samen met een andere regisseur stelde ik de vraag of we niets mochten doen met de minder vanzelfsprekende titels en zo gingen we aan de slag. We programmeren heel divers, van erotica over eighties-actiefilms tot horror.’

En staan de Luxemburgers te drummen voor zo’n avondje cultcinema?

‘Niet bepaald. Wat natuurlijk ongehooflijk jammer is. We hebben carte blanche en programmeren elke zaterdag een film die je in de meeste landen nooit nog op het witte doek te zien zult krijgen. En dan komt er op een goede avond vijftien man opdagen. Gelukkig zijn de aanwezigen altijd laaiend enthousiast.’ (lacht)

Luxemburg heeft zelf een beetje een trashy filmgeschiedenis met al die B-troep die er omstreeks het begin van de jaren 2000 werd gedraaid.

‘Klopt, we hadden een tijdlang een studio die erin slaagde om allerlei internationale producties aan te trekken. Van *Feardotcom*, een *Seven*-doorslagje met Stephen Dorff, over een bioscoopbewerking van de *Wing Commander*-gamefranchise tot *Renaissance*, een sci-fi-animatieprent met stemmenwerk van onder meer

Daniel Craig. Ik werkte als jonge snaak mee als figurant aan sommige van die producties en zal nooit vergeten hoe ik plots zij aan zij stond met Rutger Hauer, mijn jeugdheld.’

Terug naar *Gutland*: hoe voelde het om je hoofdrolspeelster Vicky Krieps tot een internationale ster te zien uitgroeien na haar prestatie naast Daniel Day-Lewis in *Phantom Thread*?

‘Iedereen die al met Vicky had samengewerkt, wist wat ze in haar mars had. Ze speelde niet voor niets al mee in *A Most Wanted Man* met Philip Seymour Hoffman. Ik had het geluk dat ik het begin van haar *Phantom Thread*-avontuur van dichtbij mocht aanschouwen. Ze werd gecast tijdens onze repetities en we waren al aan het filmen toen ze Paul Thomas Anderson voor het eerst ontmoette. De dingen die ze vertelde

over zijn creatieve proces en de vrijheid die ze kreeg, deden me nog meer respect voor hem krijgen. En Vicky? Die wordt in Luxemburg ondertussen als een nationale mascotte beschouwd.’ (lacht) ▣

VANAF 13 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» CINÉ LUXEMBURG

Je zou het niet zeggen, maar er zijn door de jaren heen flink wat films in het groothertogdom gedraaid. Op *Vertigoweb.be* lijsten we enkele van de opvallendste titels op.

STADS- WANDELING

Het is alweer vijftien jaar geleden dat deUS-frontman Tom Barman het Vlaamse filmwereldje wakker schudde met zijn jazzy regiedebuut *Any Way the Wind Blows*. De film werd onlangs gerestaureerd en na een feestelijke première in het kader van 40 jaar Cinema Cartoon's in Antwerpen, komt hij opnieuw in de zalen.

tekst JONAS GOVAERTS

Restauratie is een groot woord', nuanceert Tom Barman. 'De film is amper vijftien jaar oud en de pellicule was nog in perfecte staat. Maar omdat hij wordt toegevoegd aan het archief van Cinematek – wat ik overigens een hele eer vind – moest hij eerst worden gedigitaliseerd.'

Voor dat proces consulteerde Cinematek zowel regisseur Barman als cameraman Renaat Lambeets. 'Eerlijk, het laatste waar ik op zat te wachten, was die *ouwen brol* helemaal opnieuw te moeten inkleuren', lacht Barman. 'Gelukkig was het zwaarste werk al verricht door Marianne Marfoutine, de restauratrice. Renaat en ik hebben haar twee dagen geassisteerd, vooral om alles wat pittiger te maken. Nu knalt de film nog ietsje meer dan voorheen.'

Tot Barmans opluchting viel het weerzien met zijn eerste worp als filmmaker goed mee. 'Ik hield mijn

hart vast, want een film kan in vijftien jaar behoorlijk gedateerd raken. Maar qua tempo zat alles nog verrassend goed. Geen idee of ook de dialogen overeind blijven: we hebben enkel het beeld aangepakt, niet het geluid.' (lacht)

Niet-Belgisch

Barman schreef het al in zijn intentieverklaring destijds: 'Zelden herken ik mezelf of mijn leefwereld in Vlaamse films.' Hoewel *Any Way the Wind Blows* zich volledig in het Antwerpse afspeelt, heeft de prent meer weg van pakweg *Manhattan* dan van *Meeuwen sterven in de haven*.

'Hij is vooral geïnspireerd door de niet-Belgische arthousecinema uit die tijd: Jim Jarmusch, Hal Hartley, dat soort namen', bevestigt hij. 'Ik hield vooral van hun dialogen: grappige non sequiturs en half afgewerkte gedachten. Dat wilde ik ook doen, maar dan in het Nederlands.'

Verder wilde de debutant zijn scenario vooral licht houden. 'Er zit één groot drama in de film, maar dat krijgt niet meer aandacht dan de andere verhalen. Als een stadswandeling, zo zag ik de film. Het ene personage is bezig met zijn croque-monsieur, het andere trapt op een flacon met een dodelijk virus erin.' (lacht)

Gezocht: arrogante zak

Waar de meeste regisseurs bescheiden beginnen – kleine cast, beperkt aantal locaties – bedacht Barman meer dan tien hoofdpersonages, die hij zowat de hele Koekenstad liet aflopen. Meest iconische verschijning: Sam Louwyck, die de regisseur toevallig in een dansvoorstelling had gespot. 'Ik ging destijds weleens naar het theater, tegen mijn religie in.'

Andere opvallende gezichten, zoals Jonas Boel, plukte de rockster gewoon van straat: 'Jonas kwam ik tegen op

een feestje in de Charlatan in Gent. Hij vroeg me hoe het liep met de casting. Ik zei dat ik nog op zoek was naar een arrogante Gentenaar. Waarop hij: 'You're looking at him.' (lacht)

Dé revelatie van de film is allicht Erik Kloeck, de vorig jaar overleden medeoprichter van Cinema Cartoon's: 'Hij speelde Paul Garcin, een mislukte romancier. Wie Eric een beetje kende, weet dat die rol hem op het lijf geschreven was', lacht Barman. 'Toen de film uitkwam, heeft Eric behoorlijk genoten van de complimenten, alsook van de plotse vrouwelijke aandacht.'

Party time

Hét hoogtepunt van *Any Way the Winds Blows* blijft het grote feest op het einde, waarop alle personages samenkomen. 'Laten we eerlijk zijn: feestjes in films trekken doorgaans op niets', stelt Barman. 'Op mijn feestje moest er gezweet, gespuwd, gebulderd, gelachen

en gedanst worden, net als in het echt. Gelukkig kon ik terugvallen op jarenlange intensieve research. We hebben in totaal zeven dagen aan die scene gedraaid. De muziek was écht, de alcohol en de drugs ook.'

Of het premièrefeestje in de Cartoon's even wild zal worden laat de inmiddels 46-jarige Barman in het midden: 'Ik ben vooral benieuwd wat de nieuwe generatie van de film vindt. Hij gaat tenslotte over hoe mensen naar andere mensen kijken, en tegenwoordig kijkt iedereen naar zijn telefoon. Vanaf een bankje naar voorbijgangers staren: vroeger was dat romantisch, nu riskeer je gearresteerd te worden.' ■

De digitaal gerestaureerde versie van *Any Way the Wind Blows* gaat in première op 21 september in Cinema Cartoon's in Antwerpen en draait vanaf 26 september in de bioscoop.

A man with dark hair and a beard, wearing a dark blue priest's collar with a white lace trim, is shown from the chest up. He is holding a large, ornate wooden cross with both hands, extending it forward. His mouth is open as if he is shouting or chanting. The background is dark and out of focus.

THE NUN

SOLDAAT VAN HET LICHT

In *The Nun* speelt **Demián Bichir** een priester die jacht maakt op de demonische non Valak. Dat wezen dook voor het eerst op in *The Conjuring 2*, de sequel op James Wans huiverhit *The Conjuring*, maar was ook te zien in *Annabelle: Creation*, een prequel op de spin-off *Annabelle*. Gaat het hier dan om een prequel, een sequel of een spin-off? Aan Bichir hoeft je het alvast niet te vragen. 'Ik had nog nooit van *The Conjuring* gehoord!'

tekst JONAS GOVAERTS

Hoewel je al sinds je tienerjaren acteert, is dit je eerste horrorfilm. Waarom heeft het zo lang geduurd?

DEMIÁN BICHIR: 'Simpel: als acteur ben ik altijd op zoek naar goede rollen en die vind je doorgaans niet in het horrorgenre. Mocht mijn personage het zoveelste doorslagje van Father Karras uit *The Exorcist* zijn geweest, dan had ik vriendelijk bedankt. Maar het verhaal zat clever in elkaar en Father Burke bleek een complexe, bijna shakespeariaanse antiheld te zijn.'

Ben je zelf een gelovig man?

'Niet in de christelijke zin, maar ik heb wel al vaak met demonen geworsteld. Dat tekent je. Of de duivel nu in je zit of voor je staat, het dilemma is eigenlijk hetzelfde: ofwel keer je hem de rug toe, ofwel ga je de strijd aan.'

The Nun werd ingeblikt door de Brit Corin Hardy. Was je niet liever geregisseerd door James Wan, de horrormaestro die het

The Conjuring-universum vormgaf?

'Voor ik gecast werd, had ik nog nooit van de franchise gehoord. Geen kwaad

woord over Corin, trouwens. Hij is een even grote horrorfanaat als James en minstens even gepassioneerd. Zo had hij de hele film vooraf uitgetekend in zijn schetsboek, tot in de kleinste details.'

Hardy is ook muzikant. Hij zou als afscheidscadeau zelfs een nummer voor je hebben opgenomen.

'Inderdaad: *The Convent Blues*, naar het Roemeense klooster waarin de film zich afspeelt. Een bijzonder indrukwekkende locatie. Zo besefte ik pas na twee dagen filmen dat de ingang, de trap én de torens eigenlijk uit triplexhout waren vervaardigd. (lacht) Om maar te zeggen: de Roemeense decorploeg heeft haar werk goed gedaan.'

Ben je ooit bang geweest tijdens het draaien?

'Ik ben een Mexicaan, dus wat denk je? (lacht) Nee, wie ooit op een filmset is geweest, weet hoe saai het er daar aan toe gaat. Bij de opnames van een horrorfilm is dat niet anders. Maar ik ben een professioneel acteur: zeg me dat King Kong voor mijn neus staat en ik begin te gillen.'

Heb je als Mexicaan een aparte kijk op de dood?

'Mexicanen zijn onbevreesd, op vele manieren. Dat heeft te maken met de revoluties die we hebben meegemaakt: eerst de onafhankelijkheidsoorlog, vervolgens de culturele revolutie... Father Burke is niet afkomstig uit Latijns-Amerika, maar qua instelling is hij honderd procent Mexicaans. Hij zal blijven vechten tot het einde.'

Hardy omschrijft je personage als 'Dirty Harry met een kruisbeeld'.

'Had ik je al gezegd dat Corin een gigantische filmnerd is? (lacht) Maar ergens kan ik hem wel volgen. Net als Clint Eastwoods iconische personage vindt Burke stiekem niets leuker dan uitgedaagd te worden door het Kwaad. En net zoals Dirty Harry het liefst schiet met een Magnum, heeft ook Burke zijn favoriete kruisbeeld.'

De westerse wereld wordt steeds minder gelovig. Wie is er vandaag nog bang van een non?

'Ik niet, alleszins. Integendeel, nonnen hebben schrik van mij. (lacht) Maar dat ding in onze film is natuurlijk geen gewone non. Wacht maar tot je Valak in haar volle glorie ziet. Je doet het in je broek!'

Mogen ze je bellen voor de onvermijdelijke sequel?

'Ik sta altijd klaar, voor alles. Ik ben een soldaat, net als Father Burke.' ❖

VANAF 12 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

» HABIJTHISTORIES

De enge Valak is lang niet de eerste non op het witte doek. Op *Vertigoweb.be* werpen we een blik op haar voorgangers. Maria uit *The Sound of Music*, bijvoorbeeld.

VANAF 12 SEPTEMBER

CINEMA VOOR

fijnproevers

uncut

De grootste online catalogus van arthouse films

www.uncut.be

Vanaf € 7,99* per maand

* de prijs voor een basisabonnement dat start na de gratis proefperiode van 30 dagen.

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

M HKA

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

Whitney

Regie Kevin Macdonald
Cast Whitney Houston, Bobby Brown, Cissy Houston
Speelduur 2u00
Vanaf 5 september in de bioscoop

Zelfs de meest verbeterde Whitney Houston-fan zal versteld staan van de overvloed aan informatie waarmee documentairespecialist Kevin Macdonald (*Touching the Void*) op de proppen komt. Een magisch-tragisch rise and fall-verhaal zonder weerga.

@Waaanzenema

Peppermint

Regie Pierre Morel
Cast Jennifer Garner, John Ortiz, John Gallagher jr.
Speelduur 1u42
Vanaf 12 september in de bioscoop

Taken-regisseur Pierre Morel laat in deze wraakfilm Jennifer Garner in de voetsporen treden van Charles Bronson (*Death Wish*) en Jodie Foster (*The Brave One*) wanneer haar echtgenoot en kind door een bende gangsters vermoord worden.

@ChrisCraps

Ramen Shop

Regie Eric Khoo
Cast Takumi Saito, Tsuyoshi Ihara, Seiko Matsuda
Speelduur 1u29
Vanaf 19 september in de bioscoop

Een Japanse kok reist naar Singapore, het geboorteland van zijn overleden moeder. Daar ontdekt hij een verborgen kant van zijn familie en de uiteenlopende emoties die je met lekker eten kunt uitdrukken. Een bijzonder appetijtelijk drama à la *Julie & Julia*.

@RubenNollet

The House with a Clock in Its Walls

Regie Eli Roth
Cast Jack Black, Cate Blanchett
Speelduur 1u45
Vanaf 26 september in de bioscoop

Horrorspecialist Eli Roth (*Hostel*) gaat Steven Spielberg achterna met een huiverprent voor kinderen, en dan vooral de *Harry Potter*-fans. Centraal staat een weesjongen die ontdekt dat zijn pleegouders over magische krachten beschikken.

@ChrisCraps

A Simple Favor

Regie Paul Feig
Cast Anna Kendrick, Blake Lively, Henry Golding
Speelduur 1u57
Vanaf 26 september in de bioscoop

Een wat truttige alleenstaande moeder (Anna Kendrick) maakt gebruik van haar doe-het-zelf-vlog om uit te vissen wat er gebeurd is met haar sexy, zelfverzekerde vriendin (Blake Lively), die spoorloos verdwenen is. *Gone Girl* met kolder in de kop.

@RubenNollet

Sanguine | Bloedrood

Luc Tuymans on Baroque

01.06 — 16.09

antwerpbaroque2018.be

VERTIGO

selecteert
uit het film-
aanbod van

De volledige programmatie kun je vinden op
vier.be, vijf.be en zestv.be.

Robocop

7/9 om 20u35 op

Oké, Paul Verhoevens origineel veegt de vloer aan met deze remake, maar die eighties-klassieker is dan ook hors catégorie dankzij zijn briljante mix van satire en geweld. Toch verliest *Tropa de elite*-regisseur José Padilha zich in deze blockbuster-update gelukkig nooit in Michael Bay-achtige migraine cinema.

Guardians of the Galaxy

14/9 om 20u35 op

Zelfs de grootste Marvel-hater zal zijn kritiek op de popcorn-fabriek aan de kant moeten zetten voor deze duizelingwekkende dosis entertainment. Regisseur James Gunn bewijst dat je de old school filmpret van de originele *Star Wars*- en *Indiana Jones*-trilogieën wel degelijk kunt reproduceren.

The Witches of Eastwick

18/9 om 20u35 op

George Miller switcht zonder verpinken van genre naar genre. Zo draaide hij vier gewelddadige *Mad Max*-films, de beestavonturen *Babe: Pig in the City* en *Happy Feet*, maar ook deze bovennatuurlijke komedie waarin Cher, Susan Sarandon en Michelle Pfeiffer in de ban raken van een duivelse Jack Nicholson.

The Hangover

8/9 om 22u35 op

Een schuddebuikkomedie die er ook nog eens fantastisch uitziet? Het lijkt even zeldzaam als een eenhoorn en toch tref je af en toe een exemplaar aan. Neem nu deze kaskraker van Todd Phillips waarin zelfs de goorste achterafbuurten van Las Vegas een cinemawaardige grandeur meekrijgen.

Private Benjamin

11/9 om 20u35 op

Vorig jaar speelde ze nog aan de zijde van Amy Schumer in *Snatched*, maar Goldie Hawn's gouden periode dateert alweer van de jaren zeventig en tachtig. Zo werd deze komedie over een verwend nest dat in het leger belandt een van de grootste kaskrakers van 1980.

Larry Crowne

22/9 om 20u30 op

Vijftien jaar na zijn sprankelende regiedebuut *That Thing You Do!* nam Hollywoodlegende Tom Hanks opnieuw plaats achter de camera en draaide deze artisanale romcom, waarin hij een werkloze man speelt die zich inschrijft aan de unief en verliefd wordt op zijn lerares (Julia Roberts).

Man of Steel

29/9 om 20u05 op

Zack Snyder's visuele bombast was *too much* voor het DC-filmuniversum, wat zijn vertrek na *Justice League* legitimeert. Toch injecteerde hij deze blockbuster met een operaske dimensie die de vorige filmavonturen van Superman ontbeerden.

BESTE FILM. OOI.

The Birth of a Nation

Regie D.W. Griffith / Cast Henry B. Walthall, George Siegmann, Lillian Gish / Speelduur 3u15 / Jaar 1915

In Nickelodeon (1976), Peter Bogdanovich' geflopte ode aan de stomme film, speelt Ryan O'Neal een regisseur die in 1915 de première bijwoont van *The Clansman*, zoals D.W. Griffiths controversiële saga over de Amerikaanse Burgeroorlog oorspronkelijk heette. Naarmate de voorstelling vordert, zie je O'Neal dieper en dieper wegzakken in zijn stoel. Cinema, zo beseft zijn personage, zal nooit meer hetzelfde zijn.

Met zijn meer dan drie uur durende 'antioorlogsepos' leverde Griffith de blauwdruk voor de moderne blockbuster. De camera-iris die ooit omsluit in elke James Bond-generiek sinds *Dr. No?* Voor het eerst gebruikt in *The Birth of a Nation*, om de blik van de kijker naar een detail in het kader te gidsen. De flashbacks die in menige hedendaagse kaskrakers opduiken? Geïntroduceerd door Griffith, al

doopte hij het effect 'de switchback'.

Andere fundamentele film-technieken, zoals de close-up en de split screen, bestonden al wel in 1915, maar werden hier voor het eerst gebruikt in functie van het verhaal. Op een gegeven moment pant de camera in één beweging van een huilend gezin op een heuvelrug naar het slagveld op de achtergrond. Het was Griffiths manier om het intieme aan het historische te koppelen. Of beter: aan zijn versie van de geschiedenis.

The Birth of a Nation was namelijk ook baanbrekend op een ander vlak. Zelden zou een een mainstreamfilm nog zo openlijk racistisch zijn. Als je Griffith gelooft, waren alle Afro-Amerikanen verkrachters, die de VS zouden hebben verwoest mocht de Ku Klux Klan niet tijdig hebben ingegrepen. Zo heroïsch wordt de KKK afgeschilderd, dat het geheime genootschap de film nog

tot eind jaren zeventig gebruikte als rekruteringsmiddel. ▣

@Jonas_Govaerts

» KLAP

Met wat fantasie kun je deze bedenkelijke klassieker de grondlegger van de superheldenfilm noemen. Het idee voor de KKK ontstaat wanneer iemand een paar kinderen onder een wit laken ziet spelen. Later stroopt een Klanlid zijn masker half af om een dame in nood op de mond te kussen – hang hem ondersteboven en je krijgt een xenofobe Spider-Man. Alleen al het feit dat dit haatpamflet ongewild de basis legde voor een film als *Black Panther*, maakt van *The Birth of a Nation* deze maand de Beste Film Ooit.

MARC DU PONTAVICE
PRESENTEERT

FRÈRES ENNEMIS

MATTHIAS SCHOENAERTS REDA KATEB

75
MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
La Biennale di Venezia 2018
Venezia 75
Competition

MET SOFIANE ZERMANI, ADEL BENCHERIF EN SABRINA OUAZANI

EEN FILM VAN DAVID OELHOFFEN

3 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

WWW.OBROTHER.BE

VERTIGO

pure

B2 tv

LE SOIR

rtbf.be

obrother

ZUID-AFRIKA 2019

RONDREIS MET
NEDERLANDSTALIGE GIDS.

AL MEER DAN **20 JAAR** EEN
KLASSIEKER IN ONS AANBOD

15 FIJNE DAGEN €2890

AFREISDATA: wekelijks gegarandeerd vertrek (ook tijdens schoolvakanties)

Onze bekende troeven

Meer info en prijzen op deblauwevogel.be

Vliegreis vanuit Brussel

Kleine, Vlaamse groepjes

(maximaal 18 deelnemers per afreis)

Alle hoogtepunten

Bijzonder knappe **** charme hotels

Halfpension & excursies inbegrepen

Zuid-Afrika infodagen

Sint-Truiden: woensdag 10 oktober om 15.00 uur

Oostende: zaterdag 13 oktober om 11.00 uur

Gratis toegang, mits online reservatie. Speciaal hiervoor komen alle hoteleigenaars en onze gidsen vanuit Kaapstad overgevlogen!

